

สถาปนาความสัมพันธ์ไทย-เมียนมาครบรอบ 70 ปี

โพสต์ทูเดย์

ในปีพ.ศ. 2491 เป็นปีที่ประเทศไทยกับประเทศพม่า (ชื่อในอดีต) ได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการ ซึ่งปีนี้ก็ครบรอบ 70 ปีพอดี ซึ่งในกาลครั้งนั้น รัฐบาลพม่าได้รับเอกราชโดยสมบูรณ์จากประเทศอังกฤษ

ดังนั้นทางรัฐบาลพม่าจึงได้เชิญให้คณะทูตพิเศษจากประเทศไทยได้เดินทางไปร่วมเฉลิมฉลองเอกราช ณ กรุงย่างกุ้ง ในเดือนมกราคมในปีนั้น ซึ่งเราพอจะเดาออกว่าต้องเป็นงานที่ยิ่งใหญ่อย่างแน่นอน เพราะในยุคอาณานิคมนั้น กรุงย่างกุ้ง ถือว่าเป็นเมืองที่สำคัญในทางการค้าระหว่างประเทศเทียบเท่ากับเมืองสำคัญอื่นๆ

อีกทั้งที่ย่างกุ้งยังเป็นเมืองที่มีความเจริญล้ำหน้าประเทศในภูมิภาคนี้อีกด้วย ผมเคยเล่าเสมอมาว่าในอดีตยุคนั้นประเทศพม่า เขาได้มีการวางผังเมืองไว้เป็นรากฐานที่สวยงามมาจนกระทั่งปัจจุบัน

น่าเสียดายที่มีการเมืองการปกครองที่ไม่สงบทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองจนกระทั่งถูกประเทศตะวันตกที่มีอิทธิพลเหนือกว่า ใช้อำนาจในการบอยคอตนานมาก จึงเป็นเหตุให้เมียนมาหยุดนิ่งอยู่กับที่มานาน จึงมาเป็นเมียนมาในปัจจุบัน

ดีที่ว่าในยุคนี้ได้เห็นมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ควรจะเป็นอีกครั้งหนึ่ง จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเราจะเห็นเมียนมาได้เข้ามาเคียงบ่าเคียงไหล่กับประเทศเพื่อนบ้านต่อไปในอนาคตครับ

ผมคงจะไม่ขอเล่าเรื่องประวัติศาสตร์ของประเทศเมียนมาที่สู้รบกับอโยธยาเราให้เกิดความกินแหนงแหวงใจทุกฝ่ายนะครับ เพียงแต่พวกเราต้องหันมามองอนาคตว่าเราจะต้องสานสัมพันธ์และร่วมมือกันอย่างไร

จะดีกว่า ผมสามารถพูดได้อย่างเต็มปากว่าคนเมียนมาเขาไม่ได้นำเอาความขัดแย้งในครั้งอดีตกลับมาเป็นเงื่อนไขของความสัมพันธ์ระหว่างภาคประชาชนด้วยกันเลย

ในทางกลับกันเวลาที่เราได้เดินทางไปเที่ยวหรือไปค้าขายกับเขา โดยเฉพาะต่างเมืองที่ไกลออกไปจากเมืองย่างกุ้ง พอเขารู้ว่าเราเป็นคนไทย ที่มาจากกรุงเทพฯ เขาจะให้การต้อนรับเป็นอย่างดี ยิ่งพอรู้ว่าเป็นเจ้าของกิจการมาขายสินค้าเองเขายังต้อนรับจับคู่เราด้วยความอบอุ่นยิ่งขึ้นครับ

ผมเคยไปเมืองชิตท่วย เมืองหลวงของรัฐยะไข่ ไปพบลูกค้าที่ขายสินค้าเราอยู่ วันแรกๆที่ไปเจอ เขาก็ชวนเราไปที่บ้านเขา มองด้วยสายตา ก็ถือว่าเขาเป็นคนหัดคิดคนหนึ่งทีเดียว บ้านช่องใหญ่โต เราก็นึกว่าจะพามาดูกิจการ ที่ไหนได้พามาเพื่ออธิบายถึงวงศาคณาญาติของเขา

หลังจากนั้นยังพาไปเที่ยวสถานที่ต่างๆในเมือง วันสุดท้ายก็เอ่ยปากเป็นเรื่องเป็นราวเลยว่าจะขออนุญาตยกลูกสาวให้เป็นลูก จะพาไปด้วยเลยวันนี้ก็ได้ ผมต้องปฏิเสธเป็นพัลวันเลยครับ ลูกสาวอายุเพิ่งจะสิบเอ็ดสิบสองเอง ท่านอย่าเข้าใจผิดครับ หลายๆครั้งที่ไปต่างจังหวัดได้ประสบพบเจอสิ่งๆที่ประทับใจจากชาวเมียนมา

ทั้งๆที่เราไม่มีผลประโยชน์ใดๆร่วมกันมาก่อนเลย ทำให้นึกย้อนกลับมาดูคนไทยเราบ้าง ผมมักจะพบสิ่งที่คนไทยเรารับจับคู่ชาวต่างชาติ โดยเฉพาะฝรั่งมักค้าอย่างอบอุ่น ซึ่งอาจเป็นเพราะเราถูกกรอกหูมาตลอดว่า "สยามเมืองยิ้ม" แต่บางครั้งเราพบเจอกับชาวเมียนมา เรากลับมองเขาด้วยสายตาอีกอย่างหนึ่ง

ผมต้องบอกว่าเราคิดผิดไปหรือเปล่าครับ อย่าลืมนะครับว่าประเทศไทยเรามีดินแดนติดอยู่กับ เมียนมา กัมพูชา ลาวและ มาเลเซีย เราไม่สามารถบอกว่าวันนี้เราไม่ได้อยากอยู่ที่นี้แล้ว เราขอย้ายประเทศไปอยู่ติดกับยุโรป อเมริกา เราก็ไม่สามารถทำได้

ถึงอย่างไรเราก็ต้องอยู่ที่นี้ชั่วคราวฟ้าดินสลายแหละครับ ดังนั้นเราจึงต้องสานสัมพันธ์และความเข้าใจที่ดีงามต่อเพื่อนบ้านของเรามากกว่าคนไกลบ้านนะครับ ถึงอย่างไรคนบ้านติดกับเราต้องช่วยกัน ต้องสามัคคีกัน

ต้องรักกันให้มากๆ ในยามที่เขาขาดแคลน ในยามที่เขาต้องการความช่วยเหลือ

เราควรจะต้องเป็นคนแรกที่เขาไปช่วยเขา เขาจะไม่ลืมเราตลอดกาลครับ อย่าลืมนะครับว่า หากท่านมีญาติที่ร่ำรวยอยู่ไกลจากท่านมาก เวลาเกิดน้ำท่วม ไฟไหม้ ขโมยขึ้นบ้าน คนที่จะเป็นหูเป็นตาแทนท่านได้ คนที่จะช่วยท่านได้ ก็คือคนที่มียานติดกับท่านนั่นแหละครับ

แม้เขาอาจจะไม่มีผลกำลังในการช่วยได้มาก เพียงเขากระแอมไอออกไปให้ขโมยขโจรรู้ว่ามีคนเห็นนะ ขโมยก็ยังไม่ต้องหนีเลยครับ

สุดท้ายในปีแห่งความสัมพันธ์ครบรอบ 70 ปีในปีนี้ ผมหวังว่าจะได้เห็นคนไทยเรารักคนเมียนมามากขึ้นและเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันมากๆครับ